

à n' el seus administrats,
y pot ser causa, tal volta,
de fer algún disbarat,
si prompte remey no hi posa;
si no hu arregla com cal.
Es el cas, qu' uns cuants subjectes
forman un club casulá
que té per nom «Refrigeri»
Res te aixó per criticar.
Lo inicuo, lo deplorable
lo que á na mi m' ha obligat
à formular la denuncia,
es el fi tan criminal
que aquet petit club abriga.
¿Ho ignora V. veritat?
Permetim que jo li digui
com se diu, clá y catalá.
Fiant ab sa *gallardia*
y ab *dardos envenenats*
qu' han comprat á toneladas,
jens volen enamorar
à totas las nostras donas!
¡Verge Santa del Mal Pas!
¡Figuris si se realisa
empresa tan colosal!
¡Quins disgustos de familia!
¡Quin cateclisme tant grant!
De pensarhi, *sense venas*
me queda tota la sang
Senyor President, per Deu
per la nostra dignitat
posi un remey ben energich
à tan deplorable mal,
y li agrahirá per sempre
son servidor

UN CASAT.

¡Ell que risca!

Aquell que s' en va á ballá
puig qu' així es la seva dèria
y fa una planxa molt sèria
perque ab balls no hi enten pisca
¡Ell que risca!

Si un demana relacions
sense intencions de cap mena
formals, ab alguna nena
es digui Paula ó Francisca
¡Ell que risca!

Si un ab una noya vá
mitj rient y mitj ab broma
tan sols porque així fa broma.
Y ella tot badant *rellisca*
¡Ell que risca!

El qu' es posa á jugá 'l burro
y els queda á deurer á dalt
perque no porta ni un ral,
en lloch de sols fé la brisca
¡Ell que risca!

Si un vá ab una reunió
sols per segui la corrent
y porque ho fa l' altre gent
pensant mori, crida ¡Visca!
¡Ell que risca!

TRIPALLISA.

Als eterns joves.

—Digas...

—Que cada any quant me passejo durant la nit de la nostra festa pels salons del Cassino, veig entre una munió de caras novas y joves que portan pintada l' alegria del que va de nou á disfrutá de la vida en sa forma mes seductora, la del amor. Veig, repeteixo, unas altres caras ja conegudas del any anterior, y del altre... y l' altre... y al de mes enllá... fins ni ha que portan deu, dotze, y mes anys de dar voltas pel saló, llambrégant lujuriosos las espléndidas bellesas que l' adornan, puig que res mes poden fer ja, porque ellas, las noyas, prefereixen, y ab rahó, els jovincels frescos é ignocents, (condició indispensable pera enamorar-se) á los altres ja rebregats per las passions y carregats de picardia...

—Ves diguent...

—Vull dir, que encare que per lo que soch y represento siga entusiasta y enérgich defensor dels solters, no puch menos que reconeix que quant aquet estat s' allarga indefinidament per qualsevol causa, sols quedan dos camins á seguir; ó casarse, ó retirarse dels puestos ahont brilla la joventut, puig qu' es trist paper el que desempenyan. ¿No ho fan aixis las noyas? Quant cansadas de rodar pel saló vehuan *qu' els anys passen*, las que han tingut la desgracia de no pogueuse enmaridar ¿no s' arreconan? ¿Quin efecte causaria? ¿Quin gust daria, veurer el saló ab las noyas que quinze anys enrera lluhian?

Sens dupte que lo que hermozeja els balls del Cassino, son las bellesas que continuament si exposan, renovadas cada any en part, y totalment cada tres ó quatre.

Y es qu' aixis es la vida; las qu' ahí eran flors qu' encisaban, son avuy maretas qu' es daleixen pera produhir novas flors, y qui d' aquet camí s' aparta empenyantse en ser sempre flor, acaba com aqueixas, convertinse d' agradables ab molestosas é inútils.

—Digas, digas...

—Molt mes voldria dirte pero ni el temps sobra, ni l' ocassió es apropiada á *latas mitg seriosas*. Un altre dia, si vols, continuaré demostrante que la joventut no deu esser eterna, puig aquet dó sols el te qui, com L' HEREUHET, de la juventud viu, ab la joventud mort, y de la joventud torna á renaixer.

—¿J' has dit?

—Si.

H.